

سه شنبه 9 تیر 7 رجب 30 ژوئن

ابوالقرج مُعَافِي تَهْرَوَانِي مشهوره ابن طرارا محدث، ادیب و فقیه عرب در سال 305 هجری قمری متولد شد. ابن طرارا در تمام عمر فقط یکبار از بغداد خارج شد.

تولد ابوالقرج مُعَافِي تَهْرَوَانِي در سال 305 هجری قمری

ابوالقرج مُعَافِي تَهْرَوَانِي مشهوره ابن طرارا محدث، ادیب و فقیه عرب در سال 305 هجری قمری متولد شد. ابن طرارا در تمام عمر فقط یکبار از بغداد خارج شد و همیشه در این شهر به تحصیل علم مشغول بود. معافی احادیث شیعی فراوانی نقل کرده که در کتب اهل سنت و شیعه آمده است. ابن طرارا آثار متعددی در زمینه فقه تألیف کرده است که از آن میان «التَّحْرِیرُ وَ النَّقْدُ وَ الْخُدُودُ وَ الْعُقُودُ» را می توان نام برد. او قریحه شاعری هم داشت و برخی از سروده هایش در منابع موجود است. مهمترین اثر ادبی ابن طرارا «الْجَلِیسُ الصَّالِحُ الْکَافِي» است که از 100 مجلس تشکیل شده و برخی از آنها با ذکریک حدیث تبوی آغاز شده است. این کتاب منبعی تاریخی برای مطالعه عصر اموی است.

آغاز حکومت محمد میرزا پسر عباس میرزا در سال 1250 هجری قمری

محمد میرزا پسر عباس میرزا در سال 1250 هجری قمری در مقام سومین شاه سلسله قاجار حکومت خود را آغاز کرد. محمد میرزا بلافاصله پس از بدست گرفتن قدرت، میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی از مردان بزرگ و با تدبیر عرصه سیاست ایران را از میان برداشت و رشته امور به حاج میرزا آغاسی مهره سرسپرده بیگانه سپرد. دوران سلطنت محمد شاه مقارن با آشکار شدن نتیجه شوم عهدنامه های گلستان و ترکمانچای بود. در این دوره همچنین عوارض جنگهای نافرجام استعماری بر سرکسب نفوذ در ایران شدت یافت و آشوب و هرج و مرج سراسر ایران را فراگرفت. محمد شاه به امید حمایت روسها به هرات لشکر کشید اما در نهایت روسها با او همکاری نکردند و از طرفی مأموران انگلیسی نیز برضد محمد شاه فعالیتهایی کردند و بدین ترتیب افغانستان از ایران جدا شد. بعد از مرگ محمد شاه، فرزندش ناصرالدین میرزا جای او را گرفت.

انقصاد معاهده پاریس میان سفیر کبیر ایران و سفیر انگلستان در پاریس در سال 1273 هجری قمری

معاهده پاریس میان فرخ خان امین الملک سفیر کبیر ایران و لرد کولی سفیر انگلستان در سال 1273 هجری قمری در پاریس منعقد شد. معاهده پاریس در 15 فصل به امضاء نمایندگان ایران و انگلیس رسید و نسخه های امضاء شده آن برای تصویب دو دولت به لندن و تهران فرستاده شد. گفتنی است که عهدنامه پاریس برپیکره استقلال سیاسی و اقتصادی ایران ضربه شدیدی وارد آورد. به موجب معاهده پاریس بود که هرات به کلی از ایران جدا شد و افغانستان تحت عنوان استقلال کاملاً از حمایت ایران خارج شد.

قیام مردم عراق به رهبری آیت الله محمد تقی حائری شیرازی در سال 1299 هجری شمسی

با شروع جنگ جهانی اول، انگلیسی ها به بهانه جلوگیری از نفوذ آلمان با نیروی نظامی عظیم خود از دهانه شط العرب به عراق حمله کرد.

در آن ایام سرزمین عراق جزو قلمرو حکومت عثمانی به شمار می رفت و از داشتن یک دولت مستقل بی بهره بود و نیروی کافی و سازماندهی شده که بتواند در برابر انگلیسی ها مقاومت کند وجود نداشت. انگلیسی ها خیلی سریع فو را که در دهانه شط العرب قرار دارد، تصرف کردند و سپس بصره و نواحی اطراف آن را در 6 نوامبر 1914 به اشغال درآوردند. حکومت عثمانی با آلمان متحد بود و انگلیس و فرانسه صرف نظر از این بهانه، وعده استقلال و آزادی را بعد از ایام جنگ به سرزمین های تحت قلمرو عثمانی یعنی عراق و سوریه می دادند. دخالت نظامی انگلیس نه تنها برخلاف تمام موازین بین المللی بود بلکه سلطه و استیلای کفار بر سرزمین های اسلامی محسوب می شد. مردم عراق با روشنگریهای علما و خطبا از خطر سلطه نظامی انگلیس و استیلای او بر ثروتهای و معادن نفت عراق و سرنوشت دردناک خود آگاه شدند و برای رویارویی با نیروهای اشغالگر به رهبران مذهبی یعنی مراجع تقلید متوسل شدند و از آنان تقاضای اعلان جهاد نمودند. علمای عراق تنها به صدور حکم جهاد اکتفا نکردند بلکه عملاً در جبهه های مختلف دست به بسیج نیرو زدند و به مقابله با نیروهای اسلامی است. در مجموع مقاومت علما و روحانیون عراق مصائب و مشکلات زیادی برای انگلیسی ها به وجود آورد و اگر پیروزی نهایی متفقین و شکست آلمان نبود، انگلیسی ها موفق به اشغال عراق نمی شدند. شکست آلمان در جنگ جهانی اول باعث درهم شکستن حکومت عثمانی شد و کشورهای انگلستان و فرانسه بخشهایی از این سرزمین بزرگ را به اشغال خود درآوردند. بدین ترتیب که فرانسه لبنان را و انگلیس عراق و فلسطین را به چنگ آورد.

بدین سان سرزمین عراق و شهر بزرگ و تاریخی آن بغداد در سال 1917 میلادی به وسیله انگلیسی ها اشغال شد.

قیام نجف و نهضت معارضین اسلامی:

تا تابستان 1917 تنها بعضی از شهرهای اصلی واقع در مناطق اشغالی شامل مقررات نظامی و غیرنظامی وضع شده توسط دولت اشغالگر می شدند. از ابتدای اشغال عراق، نجف مرکز اصلی جهاد بود و قیامها و تحولاتی علیه اشغالگران و عثمانیها صورت گرفته بود. این تحولات در پیشرفت حرکت اسلامی معارض با انگلیس تأثیر عمیقی داشت. از جمله این تحولات یکی

تأسیس جمعیت اسلامی سرّی به نام "جمعیت نهضت اسلامی" در نوامبر سال 1917 بود و دیگری ورود آیت الله شیخ محمد تقی شیرازی از سامرا به نجف و از آنجا به کربلا و اقامت در این شهر بود.

"سید محمد علی بحرالعلوم" و "شیخ محمد جواد جزایری" از موسسین "جمعیت نهضت اسلامی" بودند. این دو به عنوان علمای سرشناس در محافل سیاسی و مردمی شناخته می شدند.

"جمعیت نهضت اسلامی" اولین سازمان سیاسی - اسلامی به حساب می آمد که در عراق و هنگام جنگ تأسیس شد. پس از آنکه این جمعیت حاکم سیاسی انگلیس در نجف را در 19 مارس 1918 به قتل رساند، درگیری میان اهالی نجف و قوای اشغالگر بالا گرفت تا جایی که می توان این تاریخ را آغاز قیام نجف به حساب آورد. واکنش فرمانده نیروهای انگلیسی در عراق در مقابل این عمل، صدور فرمان محاصره شهر و استمرار آن تا عملی شدن شروط سنگین و طاقت فرسا بود. محاصره شهر چهل و شش روز طول کشید و در نتیجه آن هفتصد نظامی انگلیس و چهل رزمنده از اهالی و انقلابیون محاصره شهر لغو و دادگاههایی برای محاکمه افراد تشکیل شد که این دادگاهها 13 نفر را محکوم به اعدام و 170 نفر را تبعید کردند. شیخ جواد جزایری و سید محمد علی بحرالعلوم رهبران نهضت جز محکومین به اعدام بودند که با وساطت آیت الله محمد تقی شیرازی و شیخ محمدرضا امیر خزعل این حکم مبدل به اخراج از عراق شد.

بروز نقش آیت الله شیرازی به عنوان رهبر دینی:

پس از آمدن و استقرار یافتن آیت الله شیرازی، بار دیگر فعالیتهای سیاسی - اسلامی آغاز شد که هماهنگی بین تلاشهای علملی کربلا و نجف، ارتباط با عشایر و توجه به تلاشهای سازماندهی شده مخفی و آمادگی برای مقابله با اشغالگران از بارزترین نمودهای فعالیت دوباره این حرکت بود. تأسیس جمعیت سرّی به نام "جمعیت ملی اسلامی" نیز اولین موفقیت در این جهت به حساب می آید که هدف اصلی آن فعالیت علیه انگلستان بود آیت الله شیرازی کار نظارت و هدایت جمعیت را عهده دار بودند، اما ریاست مستقیم آن به عهده فرزند ایشان شیخ محمد رضا بود. آیت الله شیرازی، خود جمعیت سرّی دیگری را تحت همان عنوان سرپرستی می کرد که عده ای از علما و ادبای اسلامی نیز جزو آن بودند. این جمعیت علاوه بر تبلیغ و ترغیب اهالی علیه انگلستان، در جهت ایجاد توافق و از بین بردن اختلاف میان روسای عشایر فرات مرکزی نیز تلاش می کرد، به طوری که در گسترش حرکت علیه انگلستان بسیار تأثیر گذاشت. بعد از صدور فتوای معروف آیت الله محمد تقی حائری شیرازی مبنی بر این که "هیچ احدی از مسلمانان نمی تواند غیر مسلمان را برای امارت و سلطنت بر مسلمانان انتخاب کند." نتایج قابل توجهی در روند انقلاب عراق به دست آمد. یکی ایجاد عوامل جدیدی که اجرای نتایج همه پرسی را در تحمیل یک نماینده بلند مرتبه یا حاکم انگلیسی برای عراق دشوار ساخت. دوم بروز نقش آیت الله شیرازی به عنوان زعیم دینی - سیاسی موازی و هم طراز با مراجع اعلا سید کاظم یزد، بعضی از آثار این تحول، در وقایعی که پس از صدور فتوای آیت الله شیرازی به وقوع پیوست و در حمایت علمای کربلا از این فتوای مشابه ظهور کرد. همچنین علمای کاظمین تحت تأثیر این فتوا، دادن رأی مثبت به غیر از تشکیلات حکومت اسلامی در عراق را برای مسلمانان حرام ساختند. آنچه باعث افزایش اهمیت فتوای آیت الله شیرازی و تأثیر آن شد، انتشار سریع این فتوا در بیشتر شهرها و مناطق عراقی بود. حمایتی که آیت الله شیرازی به دست آورد در پاسخ مثبت وسیعی که به صدور فتوای او داده شد، در گسترش نفوذ و نقش وی برای عهده دار شدن زعامت مطلق دینی - سیاسی پس از وفات مرجع اعلا سید کاظم یزدی در 30 آوریل 1919 سهم بسزایی داشت.

نقش زعامت آیت الله شیرازی را به دو مرحله متمایز از هم می توان تقسیم کرد: مرحله اول با عهده دار شدن مقام مرجعیت در ماه مه 1919 آغاز و تا مارس 1920 ادامه می یابد و مرحله دوم از این تاریخ تا هنگام درگذشت وی در 17 اوت 1920 میلادی ادامه دارد.

ویژگی مرحله اول، اقدام آیت الله شیرازی در جهت تقویت نقش رهبری دینی در مبارزه با طرحهای انگلیس، مقابله با اشغال و حل بعضی از مسائلی که نهضت اسلامی با آن مواجه بود، می شد.

ثوره العشرین و نقش رهبری علمای مسلمان شیعه:

با آغاز سال 1920، در مسیر مبارزه و گسترش محدوده آن علیه حکومت اشغالگر تحولات مهمی رخ داد. در حالیکه علمای شهرهای مقدس شیعه نشین و روسای عشایر و زعمای فرات مرکزی برای یک درگیری همه جانبه و مسلحانه علیه نیروی اشغالگر آماده می شدند، عده ای از علما و رهبران سیاسی بغداد نیز برای گسترش مبارزات سیاسی مسالمت آمیز علیه انگلستان، خود را آماده می کردند. در نتیجه این تحولات بالاخره در 30 ژوئن 1920 یک سلسله عملیات و تهاجمات نظامی علیه نیروهای اشغالگر و مواضع آنها در فرات مرکزی آغاز شد که به سرعت به انقلابی فراگیر مبدل، و بیشتر مناطق عراق را فراگرفت و مدت پنج ماه نیز ادامه یافت. از نظر تاریخی، 30 ژوئن 1920/9 تیر 1299 آغاز این انقلاب به حساب می آید و قیام مذکور به "ثوره العشرین" یا "ثوره العراقیه الکبری" معروف شد.

از آنجا که این انقلاب در سال 1920 واقع شد به ثوره العشرین (انقلاب بیست) معروف شد. گروه کثیری از علما نجف، کربلا و کاظمین در گسترش چهارچوبه مبارزه علیه دولت اشغالگر و ایجاد آمادگی برای "ثوره العشرین" سهیم بودند، اما نقش اساسی با آیت الله شیرازی بود که هم از مقام و موقعیت مرجعیت برخوردار بود، هم کفایت و شایستگی این امر را داشت و هم سایر علما رهبری وی را به رسمیت می شناختند. ایشان به عنوان اولین گام در اول ماه مارس 1920 فتوایی صادر کرد که طی آن اشغال به کار در اداره اشغال انگلیس را برای مسلمانان حرام نمود و فتوای او باعث شد که عده زیادی از کار در اداره مذکور استعفا دهند. در ادامه مبارزه، تصمیمات و کارهای زیادی انجام گرفت. صدور فتوایی از طرف ایشان که در آن مطالبه حقوق بر همه عراقیها را واجب دانسته و توسل به قدرت دفاعی را جایز دانستند باعث شد که حرکت مردم عراق بر علیه

اشغالگران بیشتر گردد و مسلمانان ترغیب به اخراج اشغالگران شوند.

عوامل شکست انقلاب 1920:

قیام مردم عراق در شهرهای مختلف با سرکوب شدید نیروهای اشغالگر مواجه شد و در نهایت نیز بعد از پنج ماه مبارزه با امضای آتش بس میان طرفین در نوامبر 1920 به پایان رسید. این انقلاب علی رغم این که در بعضی شهرها با پیروزی علما و مردم پایان گرفت و حتی منجر به تشکیل حکومت موقت اسلامی در شهر کربلا که مرکز اصلی قیام بود شد، ولی نقاط ضعف زیادی داشت که در کسب پیروزی کامل و عدم موفقیت انقلابیون نقش بسزایی داشت. این نقاط ضعف عبارتند از:

- 1- بیشتر رهبران مذهبی این انقلاب ایرانی بودند و زبان عربی را به خوبی صحبت نمی کردند و همین امر موجب می شد که نتوانند توده های مردم عراق را مستقیماً مخاطب قرار دهند.
- 2- رهبران مذهبی در سه شهر مقدس عراق کربلا، نجف و کاظمین مستقر بودند و در شهرهای دیگر پایگاهی نداشتند تا با مردم ارتباط نزدیک داشته باشند.
- 3- جهل و بیسوادی عمومی و پایین بودن سطح آگاهی دینی که در همه جای کشور بویژه در روستاها چشمگیر بود.
- 4- وجود احزاب متعدد سیاسی موازی با رهبری علمای مذهبی که علی رغم این که خدمات زیادی برای انقلاب کردند اما نقش رهبری را برای خود قائل بودند و همین امر باعث شد که ملک فصیل به سلطنت برسد در حالی که علمای مذهبی خواهان حکومت اسلامی در عراق بودند.

عملیات کربلاي (1) آزادسازی شهر مهران در سال 1365 هجری شمسی

به دنبال عملیات غافلگیر کننده والفجر8 و تصرف استراتژیک فاو توسط رزمندگان اسلام و بهم خوردن توازن سیاسی - نظامی به نفع جمهوری اسلامی، رژیم عراق شیوه ای جدید برگزید و درصدد فعال شدن در جبهه های زمینی و تبدیل موضع دفاعی به حالت تهاجمی برآمد، و این استراتژی را بعد از اشغال مهران استراتژی جدیدی موسوم به استراتژی دفاع متحرک نامگذاری کرد.

حرکت جدید دشمن که بعد از باز پس گیری منطقه والفجر9 (منطقه چوارتا) از تاریخ 64/12/16 شروع شد، در تاریخ 65/2/27 با اشغال مجدد مهران به اوج خود رسید و با ضربه سختی که در جریان آزادسازی مهران و ارتفاعات استراتژیک آن منطقه متحمل شد، پایان یافت.

از هنگام شروع تهاجمات جدید ارتش عراق، وحدت و همدلی نیروهای رزمنده جمهوری اسلامی ایران به شکل زیبایی جلوه گر شده و برادران ارتشی و سپاهی و بسیج مردمی پا به پای هم در مقابل تهاجمات دشمن به مقاومتی دلیرانه دست زدند. حمله عراق به مهران:

ساعت يك بامداد 65/2/27، عراق در منطقه مهران دست به تهاجم زد و این شهر و حومه آن و برخی از ارتفاعات منطقه را تصرف کرد. در این زمان ارتش جمهوری اسلامی ایران، با نیرویی به استعداد 6 گردان پیاده و 2 گردان زرهی، مسئولیت خطوط پدافندی خودی را در این منطقه به عهده داشت و نیروهای سپاه نیز به دلیل اشتغالات فراوان در خطوط مختلف عملیاتی، پشتیبانی از این منطقه را به طور کامل برعهده نگرفته بود.

در مجموع دشمن در طول 10 روز جنگ و پیشروی، 9 تیپ پیاده و زرهی و مکانیزه و يك گردان کماندویی را وارد عمل کرد و با پشت سر گذاشتن شهر مهران و تصرف ارتفاعات قلعه؟ آویزان و تا پشت جاده کمربندی مهران، یعنی بیش از 20 کیلومتری عمق خاک ایران، پیشروی کرد و موضع گرفت.

دشمن بعثی با تبلیغات گسترده ای سعی نمود که اشغال مهران را همسان پیروزی فاو قلمداد کند. از این رو اعلام کرد که تنها در مقابل عقب نشینی جمهوری اسلامی از عراق و مشخصاً فاو، مهران را باز پس خواهد داد. ضرورت انجام عملیات:

پس از اشغال مهران، برخی شواهد نشان می داد که با وجودی که دشمن در حملات قبل از آن (فکه، شرهانی، زیدات و حاج عمران) و تا حدودی در مهران ناموفق بوده است، از حملات زمینی خود دست برنداشته و همچنان در محورهای خود را آماده تگ می کند و به نظر می رسد چنانچه نیروهای خودی به دشمن زمان می دادند، قصرشیرین و سپس سومار نیز مانند مهران، در اختیار دشمن قرار می گرفت؛ در این صورت ادامه این وضعیت ممکن بود علاوه بر از دست دادن نقاط استراتژیک و بعضی شهرهای مرزی، بر روی روحیه نیروهای خودی نیز اثر سو بگذارد که بالطبع تبعات سیاسی هم برای نظام به دنبال داشت. در مقابل، تصرف هر نقطه شبیه مهران، باعث تقویت روحیه دشمن می شد و درجات و مدالهای متعددی بر دوش و سینه نظامیان صدام آویخته می شد. علاوه بر ضرورت سیاسی - نظامی انجام عملیات علیه تهاجمات دشمن، امام "ره" نیز مکرراً درباره مهران سوال می کردند. به طوری که در دو نوبت به مسئولین جنگ فرموده بودند: "پس مهران چه شد؟" کربلاي 1:

پس از تصرف مهران توسط دشمن، فرماندهی سپاه پاسداران، قرارگاه نجف را در منطقه مستقر و فعال کرد و اقدامات عملی را جهت توقف کردن دشمن و نیز برنامه ریزی لازم برای آزادسازی مهران شروع کرد. این قرارگاه پس از بررسیهای لازم و جمع آوری اطلاعات کافی از منطقه، عملیات کربلاي يك را در سه مرحله به شرح ذیل طراحی کرد.

مرحله اول - تأمین ارتفاعات قلعه آیزان ایران تا روستای امامزاده سید حسن.

مرحله دوم - تأمین ارتفاعات جبل حمرین تا شیار میک سوخته و در امتداد آن تأمین روستاهای بهین بهروزان و هرمزآباد.

مرحله سوم - تصرف خاکریز والفجر3 از روستای فرخ آباد تا زیر ارتفاعات 223 قلعه آیزان امتداد داشت و خود به خود در این مرحله آزادی مهران نیز تأمین می شد.

یگانهای شرکت کننده از نیروهای سپاه در این عملیات عبارت بودند از:

لشکر 27 حضرت رسول(ص)، لشکر 17 علی ابن ابیطالب(ع)، لشکر 41 ثارالله، لشکر 25 کربلا، لشکر 10 سیدالشهدا(ع)، لشکر 5 نصر، تیپ 21 امام رضا(ع)، تیپ 15 امام حسن(ع)، تیپ 662 بیت المقدس، گردان مستقل 38 زرهی. گروه 63 توپخانه و گردان ادوات قرارگاه نجف و همچنین تیپ 45 مهندسی جوادالائمه و لشکر 43 مهندسی امام علی(ع) و جهاد ستاد نجف (که جهاد تهران، فارس، و... را تحت امر داشت) برای عملیات آماده شدند.

علاوه بر اینها، تیپ 114 امیرالمومنین(ع) نیز با دو گروهان نیرو به صورت ادغام با تیپ 4 زرهی لشکر 21 حمزه ارتش در خط باغ کشاورزی به صورت پدافندی با مأموریت تظاهر به تک در شب عملیات، مستقر بودند.

بر اساس طرح ارتش، نیروی هوایی با تعهد 10 سورتی پرواز و هوانیرو با دو تیم آتش و تخلیه مجروح و توپخانه نیروی زمینی با سه گردان انواع توپخانه، در عملیات شرکت می کردند.

سرانجام حدود ساعت 22/30 دوشنبه 65/4/9 عملیات کربلای یک با رمز "یا ابوالفضل العباس ادرکتی" آغاز، و نیروهای خودی به دشمن حمله کردند و در بیشتر محورها خطوط دشمن را شکسته، در داخل مواضع دشمن نفوذ کردند. همزمان با شروع عملیات، تیپ 4 زرهی لشکر 21 حمزه همراه با نیروهای از تیپ 114 امیرالمومنین(ع) در محور باغ کشاورزی تظاهر به تک کرده، با اجرای آتش توپخانه و تیر مستقیم، دشمن را به خود مشغول کردند.

صبح روز عملیات، تیپ 1 کماندویی سپاه چهارم عراق وارد منطقه شد و در محور امامزاده سید حسن پاتک کرد که این پاتک با مقاومت رزمندگان لشکر 27 حضرت رسول اکرم(ص) سپاه پاسداران مواجه شد و تیز پروازان هوا نیرو با انهدام چندین دستگاه تانک دشمن، در دفع پاتک نیروهای پیاده را یاری کردند.

تا پایان روز اول، اهداف مرحله دوم عملیات تأمین شد.

در شب دوم عملیات، رزمندگان اسلام از تیپ 21 امام رضا(ع) با سه گردان نیرو عملیات را آغاز و پس از پاکسازی هرمزآباد تا 500 متری شهر مهران پیشروی کردند. در شروع روز دوم عملیات (65/4/11) رزمندگان دلیر اسلام ضمن ادامه پیشروی، تعدادی از نیروهای عراقی را به اسارت درآوردند و یگانهای تیپ 21 امام رضا(ع) که تا شب گذشته تا پشت دیوارهای شهر مهران پیشروی کرده بودند، از دو محور شهر مهران را دور زدند و به طرف روستاهای فرخ آباد و رستم آباد پیشروی کردند و ضمن پاکسازی و تصرف آنها در غرب مهران، عمل الحاق را انجام دادند و با احداث خاکریز شهر مهران را به محاصره درآوردند. ارتش عراق عمده نیروهای خود را از شهر مهران خارج کرده بود و آن تعدادی که در شرح باقی مانده بودند با کمترین مقاومت تسلیم شدند. شهر مهران تا غروب روز 11 تیر ماه 1365 از لوٹ وجود نیروهای اشغالگر پاک و آزاد گردید.

عملیات کربلای یک تا شش روز بعد از آغاز عملیات ادامه یافت و رزمندگان سلحشور اسلام در روز ششم (65/4/15) با تسلط کامل بر قله 223 و یالهای آن این عملیات را با پیروزی کامل به پایان رسانیدند.

ارزیابی عملیات کربلای 1:

عملیات فوق کربلای یک پایانی بود بر استراتژی دفاع متحرک عراق و نیز نقطه شروع امیدوار کننده ای برای نیروهای خودی جهت انجام عملیات محدود ایذایی.

منفعل کردن سیاست تهاجمی عراق هدفی عمده بود که نیروهای خودی بخوبی توانستند به آن دست یابند. سرعت عمل، اعتقاد یگانها، حفاظت عملیات، فریب دشمن، تناسب سازمان رزم با طرح مانور، انجام کارهای مهندسی لازم و... از جمله عوامل بارز و موثر در این عملیات بود.

این عملیات منجر به آرتدسازی 175 کیلومتر مربع از خاک خودی و دشمن، آزادسازی جاده دهلران - مهران - ایلام، شهر مهران و بیش از هشت روزهای آن، ارتفاعات حساس و سرکوب قلعه آویزان و حمیرین، خصوصاً بلندترین قله منطقه 223 و دو پاسگاه مرزی شد، همچنین عقبه های دشمن از جمله شهرهای بدره و زرباطیه در برد دید و تیر نیروهای ایرانی قرار گرفت.

آغاز نفوذ سیاسی و استعماری هلند در جزایر امروزی در سال 1602 میلادی

نفوذ سیاسی و استعماری هلند در جزایر امروزی آغاز شد. این سرزمین در زمان تسلط هلندیها هند هلند خوانده می شد و قبل از آن هم در زمان نفوذ و سلطه پرتغالی ها به جزایر ادویه مشهور بود. در نیمه اول قرن 17 میلادی هلند تصرف مناطق پرتغالی نشین را آغاز کرد، و در این روز هند شرقی هلند را از سلطه پرتغالی ها خارج کرد، و خود بر آن حاکم شد. قابل توجه است که در آن زمان هلندیها سومین قدرت استعماری جهان بودند و اندونزی کنونی را با شصت و پنج میلیون سکنه آن از نژادها و مذاهب گوناگون در استعمار خویش گرفتند، و آنجا را هند هلند نامیدند. گفتنی است پس از چند قرن کشمکش سرانجام در اوت سال 1950 میلادی کشور واحد اندونزی با نخستین رئیس جمهور آن، احمد سوگار نو اعلام موجودیت کرد.

حمله حمادی تکریتی به منظور در هم شکستن کودتا به بغداد در سال 1968 میلادی

پس از استقرار حکومت بعثی عراق توسط حسن البکر در سال 1968 میلادی، ژنرال حمادی تکریتی به منظور در هم شکستن این کودتا به بغداد حمله کرد. او بغداد را محاصره نمود اما حسن البکر با صدور اعلامیه ای از رادیو بغداد مردم را از محاصره شهر آگاه کرد و کودتا خنثی گردید. بدنبال این حادثه کابینه مخل شد و دولت جدید حسن البکر شامل حردان تکریتی نخست وزیر و وزیر دفاع و صدام حسین تکریتی معاون دبیرکل حزب بعث عراق و دیگر وزرا تشکیل شد. د رپی به قدرت رسیدن صدام حسین حزب بعث بر ارتش و پلیس کشور نیز تسلط یافت. او بعد از سقوط محمد رضا شاه مخلوع ایران به تحریک آمریکا در اندیشه

ایجاد قدرت انحصاری عراق بر منطقه برآمد و در 22 سپتامبر 1980 میلادی با بمباران فرودگاههای ایران جنگ را بر کشورمان تحمیل کرد. قوای عراق با آزاد شدن خرمشهر به دست رزمندگان پر توان اسلام و با نفوذ قوای اسلام در خاک عراق و تصرف جزیره مجنون و شبه جزیره فاو به حالت تدافعی در آمد و عاقبت پذیرش قطعنامه 598 سازمان ملل به جنگ خاتمه داد.

استقلال کشور وانوتو سال 1980 میلادی

کشور وانوتو از سلطه فرانسه و انگلیس خارج و مستقل اعلام شد. این کشور از سال 1768 میلادی ابتدا تحت نفوذ فرانسه و سپس انگلستان قرار گرفت، و با ورود مبلغان مسیحی به این سرزمین، مهاجرت اقوام گوناگون نیز آغاز شد. از اوایل قرن 20 میلادی بدنبال بروز رویدادهای متعدد انگلستان و فرانسه موافقت کردند که بطور مشترک بر این سرزمین حکومت کنند. این حکومت مشترک تا سال 1980 میلادی به طول انجامید و با وقوع شورش های فراوان در این سال انگلستان و فرانسه تسلیم شد، این جزیره با وسعت 14700 کیلومتر مربع مساحت دارای حکومت جمهوری است و در مرکز قاره اقیانوسیه قرار دارد.